U TVOJOJ RADOSTI GOSPODINE

Za roditelje

U TVOJOJ RADOSTI GOSPODINE

Za roditelje

PREDGOVOR

Listići ovog sveščića odgovaraju lekcijama vjeronauka za osnovni tečaj »U tvojoj radosti, Gospodine«, zeleno izdanje.

U prvom dijelu svakog lista tema je kateheze prezentirana roditeljima. Ta tema nije prezentirana kao apstraktni sažetak onoga što je djeci rečeno na vjeronauku u razgovoru, nego je uzeto iz svakodnevnog života. U početku jedna osobita činjenica drži našu pozornost. Ona se tada proširuje da se može primijeniti na zajedničko iskustvo. Čitanje ovoga kroz vjersko iskustvo omogućuje roditeljima da uđu u kršćansku stvarnost objavljenu djeci u toku tjedna.

Ovo je način da se roditelji uvedu u vjeronauk djece i da im se pomogne da razgovaraju s djecom o životu a ne samo da ih uče lekcije, recitirati molitve ili religiozne čine koje treba vršiti.

U drugom dijelu praktične sugestije daju ideje roditeljima:

- kako upotrebljavati dječji priručnik kod kuće.
- kako pomoći djeci da u svom životu otkriju ono što su učili na vjeronauku.
- kako poduprijeti djecu u njihovim nastojanjima da budu poslušni svojoj savjesti i volji Božjoj.

•

Da bi upotreba ovih listića bila što uspješnija, kateheta ih može držati kod sebe i svaki tjedan staviti list u dječji priručnik na odgovarajuću stranicu s temom koju su učili.

Neminovno je upriličiti sastanak s roditeljima na početku godine da bi im pokazao ove listiće za vezu između vjeronauka i roditelja i pokazao im njihovu svrhu.

Roditelji koji se budu njima služili moći će se tada sastajati u toku godine da bi izmjenili mišljenja kako se njima služe. Ti sastanci roditelja i kateheta bit će prilika za bolje obostrano upoznavanje i odgojno istraživanje koje će biti od velike koristi za kršćanski odgoj djece.

Iskustvo je pokazalo da je cijeli mjesec listopad potreban za konačnu organizaciju vjeronauka i kontakt sa svim roditeljima, zato tjedni listovi počinju s četvrtom lekcijom.

To odgađanje omogućit će da se organizira sastanak s roditeljima ili da se pohodi svaka obitelj i razgovara o listićima i da se eventualno dade prvi listić onima koji ih žele primiti.

Gospođo, gospodine,

Poslali ste svoje dijete na vjeronauk; na njegovu kršćanskom odgoju mi želimo raditi u suradnji s vama. Prilažemo vam za svaki tjedan jedan listić koji će biti veza između nas kateheta i vas roditelja.

Ovi tjedni listići dat će nam mogućnost da surađujemo:

— Dat će nam možda priliku da se susretnemo i bolje upoznamo. To će nam pomoći da bolje uspijemo u odgoju vašeg djeteta.

— Zahvaljujući njima vi ćete moći lakše govoriti sa svojim djetetom o onom što dijete radi na vjeronauku.

— U sugestijama koje se daju na dnu svakog listića naći ćete odgojno usmjerenje u smislu tjedne vjeronaučne pouke.

Tako će naša suradnja biti dragocjena pomoć za vaše dijete: ono će lakše naći vezu između vjere i svagdanjeg života.
Zbog neizbježnih okolnosti oko organizacije vjeronauka na početku godine mi ćemo vam slati listić svakog tjedna počevši od četvrtog tjedna.

U međuvremenu, za vrijeme prvih tjedana, vi možete:

— Pitati svoje dijete što je radilo na vjeronauku, gledati s njim njegovu knjigu, pomoći mu da čita tumačenje crteža.

— Omogućiti mu da crta, ako ono to želi, kao na vjeronauku.

— Predložiti mu navečer da moli kao na vjeronauku s knjigom u ruci, ako to smatrate zgodnim.

Vjerujte da ćemo nastojati koliko je moguće biti s vama na korist vašeg djeteta koje ste nam povjerili.

Grupa kateheta i svećenika.

4

Bog nas zove da živimo u njegovoj radosti zauvijek

Anica je izgubila svoju mlađu sestru. Pita mamu: »Gdje je ona?« Mama odgovara: »Dragi Bog ju je uzeo.« »Onda je Bog zao?«

Pred smrću onih koje ljubimo, patnjom koju ona izaziva, mi se također pitamo.

Naša je nada u Gospodinu koji nam kaže: »Hoću da živite sa mnom zauvijek.«

Mi vjerujemo u sreću koju Gospodin priprema onima koji ga ljube.

»Onima koji vjeruju u tebe, Gospodine, život ne svršava on se samo mijenja.«

Sa svojim djetetom možete gledati stranice 12 i 13 njegovog katekizma: one izrazuju radost i svjetlo u kojem žive Božji prijatelji poslije smrti. Prilikom blagdana Svih Svetih možete s djetetom moliti misleći na one članove vaše obitelji koji su vas ostavili.

5

Gospodine, ti me dobro poznaješ

Petar je gurnuo svoju sestru Kristinu. Ona plače. Mama ne grdi Petra; ona vidi da je on htio zadržati Kristinu koja je pošla prema peći.

Nama se također dogodilo da nas je netko lako shvatio jer nas ljubi. I mi smo osjetili radost zbog toga.

Ali i nama se dogodi da sudimo samo po vanjštini, da krivo protumačimo nečije držanje, nečiju riječ.

Nikada ne poznajemo potpuno nekoga, pa ni svoje najbliže.

Sam Gospodin, koji nas uvijek gleda s ljubavlju, poznaje svakoga od nas u dubini naše duše. On se ne zaustavlja na vanjštini koja može prevariti, nego prodire do dna našeg srca.

To nas ispunja radošću.

Gledajući s djetetom njegovu knjigu na str. 14 možete mu pomoći da otkrije da nas Gospodin dobro poznaje jer nas uvijek ljubi.

U obitelji pomoći ćete svome djetetu da gleda druge s ljubavlju, ne zadržavajući se na vanjštini nego nastojeći dobronamjerno shvatiti takvo dijete koje je danas nepodnošljivo, koje laže i sl.

Kad molite sa svojim djetetom, pozovite ga da bude radosno jer ga Gospodin gleda s ljubavlju.

Gospodine, ti daješ da spoznam tvoju volju

Mama je poslala Marijana da joj nešto kupi u trgovini. »Ali vrati se brzo, doviknu mu ona, jer mi to treba večeras za večeru . . .«

On sretne svoje kolege i jedan se čas zaustavi igrajući se s njima. Odjednom se sjeti maminih riječi i otrči brzo u trgovinu, jer zna da mama računa na njega. Marijan ljubi svoju mamu; on radi sve što mu ona naloži.

Mi odrasli također radimo sve onima koje ljubimo da bismo ih razveselili, ne zadovoljavajući se da samo odgovorimo na njihove izričite zahtjeve, nego nastojimo da pogodimo njihove najmanje želje.

> Tko ljubi Gospodina, neće zanemariti ni jednu njegovu riječ; on radosno ide putem njegovih zapovijedi.

Na primjeru djevojčice koja razmišlja str. 18 možete pomoći svome djetetu da traži ono što Bog očekuje od njega.

Bog nam daje da upoznamo njegovu volju kad nam kaže:

— radi sve s veseljem;

— izmiri se;

— ljubi Boga i sve ostale . . .

Polazeći od riječi Božjih koje otkriva na vjeronauku, pomozite svome djetetu da uvidi sâmo da je grešnik pred Bogom: »Kad se sjetiš nekih riječi Isusovih, što misliš o sebi?« (a ne »tata mi je rekao da sam bio lijen«).

Gospodine, sve radim za tebe

Anica želi gledati slikovnicu. I njezin mali brat želi to isto. Nakon kratke prepirke Anica odluči razveseliti brata i kaže mu: »Najprije je pogledaj ti, a onda ću je ja uzeti.«

Često nam se pruži prilika da nekoga razveselimo, da učinimo uslugu, da radimo kako treba.

Sretni smo da smo uistinu slobodni, sposobni da se odlučimo za dobro.

> Bog je uvijek prisutan u našem životu.
> Kad smo svjesni njegove prisutnosti i ljubavi, mi postajemo sve više sposobni ljubiti dobro i činiti ga.

Kad nas dijete upita za savjet, mjesto da mu jednostavno kažemo: »Učini to i to . . .« pomozimo mu da misli, da samo izabere ono što je dobro.

Pomozimo mu s vremena na vrijeme da zahvali Gospodinu za ono što je dobro uradio i da mu kaže koliko je sretan što je još više njegov prijatelj, što je više s njim sjedinjen.

Gledajući s njim sliku na str. 20, možemo vidjeti zašto su ovi dječaci tako radosni i pomoći mu da otkrije što on sam dobro čini.

8

Po krštenju smo postali djeca Božja

Krešo je dobio malu seku. Život se obitelji promijenio. Više se ništa ne planira a da ona ne bi bila uzeta u obzir.

Ljubav roditelja, braće i sestara okružuje djevojčicu. Svatko se osjeća odgovoran za nju.

Bog gleda svakog krštenika kao što otac gleda svoje dijete. Ono znači da smo djeca Božja i braća međusobno. Krštenjem ulazimo u veliku obitelj Božje djece.

Mogli bismo svome djetetu pomoći da moli svaku večer iz svoje knjige molitvu djece Božje: »Oče naš . . .«, str. 25.

Gledajući str. 24, možemo mu reći: »Kad si ti bio malen, i mi smo htjeli da ti postaneš dijete Božje.«

Možemo mu pomoći da otkrije način kako mi posvjedočujemo svoju ljubav u obitelji: požrtvovnost, rad, uslužnost, itd . . .

Tražimo s njim na koji način on može pokazati prijateljstvo prema kolegama koji su »djeca Božja« kao on.

9

Gospodine, ti si odabrao Djevicu Mariju

Ima djece za koju se može reći: »Oni imaju sve, ništa im ne nedostaje.« Nadodaje se čak s osmijehom: »On ima sve«, priroda ga je tako razmazila.

Ima velikih ljudi uz koje je ugodno živjeti: iz njih zrači nešto na druge . . . poslije susreta s njima odlazi se uvijek veći ili bolji. I nitko i ne pomišlja da je to nepravedno jer darove koje su osobno primili stavljaju u službu drugima.

Djevica Marija je jedno od tih izabranih stvorenja. Bog ju je odabrao da postane Majka Isusova i naša majka. On je htio da ona bude savršena.

Gledajući s djetetom crtež na str. 26 možete se s njim diviti Djevici Mariji jer je prihvatila da nam dâ Isusa, Sina Božjega.

Moleći »Zdravo Marijo« str. 27. sa svojim djetetom, pozvat ćete ga da se moli Djevici Mariji: neka nas ona nauči da primimo Isusa Krista Spasitelja na Božić kao što ga je ona primila.

10

Bog nam daje svoga Sina Isusa

Ana je izabrala svoju najljepšu lutku i rekla mami: »Htjela bih je dati za djecu koja nemaju igračaka. Treba da i ona osjete radost za Božić.«

Božić se približuje . . . Mi svi mnogo očekujemo od ovih božićnih blagdana. Želimo jedni druge usrećiti posjetima, darovima, čestitkama.

Poslije rođenja Isusa, Sina Božjega, blagdan Božića poziva nas svake godine da postajemo sve bolja djeca Božja, slični Isusu. To je ljubav prema drugima, solidarnost sa svim što nas čini sličnima Sinu Božjem koji je Ljubav.

Gledajući crtež na str. 28, možemo razmišljati kako ćemo se spremiti za Božić, koga ćemo obradovati (članove obitelji, drugove, unesrećene bliže ili dalje).

U molitvama ovih dana pripreme za Božić reći ćemo Isusu svoju želju da mu budemo slični. Govorit ćemo mu što kanimo učiniti da bismo to postigli.

11

Božić: Gospodin Isus je s nama

U ovo božićno vrijeme sve nam govori o ovom blagdanu. Briga se posvećuje osamljenima, bolesnima, starcima. Posvuda se organiziraju večere i susreti, čini se da čovjek ne može slaviti Božić sasvim sam. Osjećamo se bliži jedni drugima.

Mnogo ljudi slavi Božić, ali svi ne znaju za Radosnu vijest Isusova rođenja: Gospodin Isus je došao da ga svi ljudi svih zemalja i svih rasa upoznaju.

Gledajući sliku na str. 30, možete pomoći svome djetetu da bolje shvati radost onih koji vjeruju da je Isus s nama.

Živeći u obitelji božićnu radost, možete svojoj djeci otkriti da Gospodin želi da svi ljudi osjete tu radost.

Pred jaslicama molit ćemo da svi ljudi upoznaju Isusa.

12

Isus među ljudima

Isus je živio potpuno životom ljudi iz Nazareta, najprije provodeći djetinjstvo kao drugi, zatim vršeći svoj tesarski posao.
Zbog savršenstva njegova rada, zbog ljubavi koju je pokazivao prema svima koje je susretao i savršenog načina života kojim je živio, mnogi su se divili i pitali: »Tko je taj čovjek?«

Svaki od nas, kad čuje govoriti o Isusu, potaknut je da jednog dana postavi sam sebi isto pitanje.

> Oni koji su poznavali Isusa iz Nazareta i sudjelovali u njegovu životu kazuju nam svoje divljenje. Slušajući ih, mi ga upoznajemo.
> Po savršenosti njegova ljudskog života upoznajemo u Isusu Sina Božjega i želimo mu biti slični.

Kad govorimo svome djetetu o Isusu:

- *Izbjegavajmo naziv »mali Isus«, ne predstavljajmo ga djeci kao nekoga strogoga koji »kažnjava« kad se nešto pogriješi.*
- *Govorimo o njemu naprotiv kao o nekom tko nam je vrlo bliz, tko je stvarno proživio naš ljudski život, u koga možemo imati potpuno povjerenje, ali također s poštovanjem koje imamo prema Sinu Božjem.*

Gledajući sliku na str. 34, kuće, odijela ljudi pomažu nam da mislimo na Isusa koji je živio u Nazaretu. Možemo naglasiti pažnju i divljenje ljudi koji su ga gledali.

Pomozimo djetetu da izrazi povjerenje u Isusa koji sada živi sa svojim Ocem i želju da mu bude sličan.

13

Isus ljubljeni Sin Očev

Čim Ivanov otac zatraži nešto od njega, Ivan ga odmah i s radošću posluša.
Jedne večeri Ivan se zabavljao praveći buku, ali prije nego ga je tata upozorio, on se umirio. Shvatio je da otac želi slušati vijesti.

Kad nekoga ljubimo, ispunjamo njegove želje čim ih izrekne i pogađamo što mu može učiniti veselje.

> Isus je jedno sa svojim Ocem. Njegova sinovska ljubav tjera ga da uvijek traži ono što se sviđa Ocu.
>
> On može reći:
>
> »Moja hrana je da vršim volju moga Oca.«
>
> Kršćanin nastoji živjeti u ljubavi s Ocem kao Isus.

Naučimo svoje dijete da sve radi iz ljubavi prema Bogu kao Isus: ono što mu se sviđa, npr. igrati se . . . i ono što od njega zahtijeva napor, npr. davati, dijeliti . . .

Ovaj tjedan može moliti iz knjige na str. 37: »Govorim Gospodinu.«

14

Gospodine, nauči me moliti

»Mama, reci mi da li ti misliš da mogu ovaj crtež pokloniti baki za njezin imendan?« Tako Monika pita za savjet svoju mamu.

Svi imamo potrebu da pitamo za savjet, da se povjeravamo. To nam pomaže da nam stvari budu jasnije i da odlučujemo s više ozbiljnosti.

Mi kršćani znamo da možemo sve svoje planove, sva svoja pitanja ispitati s Gospodinom u molitvi. Krist nam to preporučuje. Gospodin nam daje da vidimo što je dobro i daje nam snage da to ispunimo.

Ova lekcija daje nam priliku da se ispitamo kako možemo pomoći djeci da govore Gospodinu o svemu što sačinjava njihov život: o drugovima, igrama, osobnim obvezama . . .

Kako podupiremo molitvu svoje djece? (pomoć da nađu mir, molitva s njima, upotreba knjige: U tvojoj radosti, Gospodine).

15

S Isusom ljubim svu svoju braću

Marija se ne voli igrati bilo s kim; obično izabire svoje prijateljice odbacujući one koje joj se ne sviđaju.

Kad je jednog dana istukla Ninu, malu muslimanku, pridošlicu, (novu drugaricu), shvati da Bog od nje traži da je primi: ona je potraži i pozove da se igra sa svima.

I mi odrasli u biranju prijatelja isključujemo strance, one koji su različiti od nas, zar ne? Ipak, kad o tom razmislimo, ako smo kršćani, postajemo svjesni da:

Bog ljubi sve ljude i da onaj »koji ljubi Boga, ljubi i brata svoga.«
Pravi kršćanin, prijatelj Isusov, ne odbacuje nikoga.

Gledajući Isusa koji grli sve ljude str. 40, možemo pitati naše dijete što nam govori Isusov stav. Isto tako gledajući dvojicu dječaka koji si pružaju ruke.

Znajmo pružiti svome djetetu priliku da primi u kuću svoje kolege, da dijeli s njima svoje igračke, svoju užinu itd . . .

Kad mu se učini teškim ljubiti nekoga, oprostiti mu, ne treba li mu sugerirati da traži snagu od Gospodina?

16

S Isusom učim ljubiti istinu

Petar i Ivanka pričaju međusobno. Petar kaže: »Kad ja učinim kakvu glupost, pa ako to kažem, mama me ne grdi; ona je zadovoljna što nisam lagao.«

U životu nas odraslih sretni smo kad možemo reći: »Računam na ono što mi je rekao, on mi je to obećao.«

Katkada nam želja da ne prevarimo koga pomaže da govorimo istinu. Shvaćamo da je povjerenje nužno da možemo živjeti zajedno jedni s drugima.

> U Isusa, Sina Božjega, možemo imati potpuno povjerenje: njegova riječ je uvijek istinita.
> Živjeti u prijateljstvu s drugima traži da imamo srce iskreno i otvoreno.
> Isus nam kaže: »Neka tvoj Da bude Da, neka toj Ne bude Ne.«
> Tada smo njegovi prijatelji.

U obitelji živimo u iskrenosti, na primjer:
- *priznajući iskreno svoje pogreške;*
- *dajući istinite razloge izostanka iz škole ili s vjeronauka;*
- *ne diveći se nekome (djetetu ili odraslom) koji je znao »iskoristiti« nečiju slabost da ga prevari ili se »snašao« na nepošten način da postigne ono što želi.*

Pomozimo svome djetetu da govori istinu, na primjer:
- *ne grdeći ga ako je priznalo krivnju, nego tražeći s njim način kako bi moglo bolje raditi;*
- *pomažući mu da spozna što je zlo učinilo i reagirajući kad nas prevari;*
- *pokazujući mu svoju želju da možemo imati u njega povjerenje.*

17

Gospodine, ti daješ čitav svijet ljudima

Jasna je nabrala krasan buket cvijeća. Kad je došla kući, stavila ga je u vazu da mu se cijela obitelj može diviti.

Naša zanimanja, naš rad mogu biti izvor radosti za one koji nas okružuju.

> Sve stvari na zemlji Gospodin je odredio za našu sreću. On želi da se i mi znamo njima služiti da bismo druge razveselili i usrećili.

Gledajući crtež na str. 46, možete navesti svoje dijete da vidi radost Brigitine i Petrove mame.

Možete ga naučiti da posuđuje svoje stvari mlađem bratu ili drugu, da zna katkada dati za one koji nemaju ništa.

Može također otkriti s vama zadovoljstvo da sam vodi brigu o svojim stvarima.

Zajedno s njim, možete se poslužiti njegovim katekizmom str. 47, da biste govorili Gospodinu.

18

Isus mi govori: »Blago mirotvorcima«

Franjo se svađa sa svojom malom sestrom. Kako je on imao krivo, mama je vikala na njega. On iziđe lupnivši vratima i vičući: »Vi ste svi zločesti.« Kad ga je prošao bijes, Franjo uvidi da je imao krivo: vrati se sestri i predloži joj da igraju igru koju ona voli. Gledao je mamino držanje da vidi da li mu je ona oprostila; mama ga pogleda sa smiješkom. Tada je bio uistinu sretan.

Svi znamo da u obitelji ima teških trenutaka . . . Umor, nervoza, uvrede: jednom to pukne bilo među roditeljima, bilo s djecom. Osjećamo da to ne smije potrajati, želimo da ponovno bude mir.

Živjeti u miru je teško i zahtijeva mnogo ljubavi. »Blago mirotvorcima: zvat će se sinovi Božji.« Isus nam sam daje svoj mir. Ako otvorimo svoja srca njegovoj ljubavi, možemo spoznati svoje pogreške, učiniti što treba da sve opet bude u redu, ponovno živjeti u miru.

U obitelji treba da činimo sve što je u našoj moći da bismo živjeli u miru:
— izbjegavajući gunđanje zbog sitnica;
— nastojeći sačuvati mir kad dijete učini kakvu nepodopštinu.

Nastojmo da naše dijete otkrije radost izmirenja:
— izražujući tu radost nad jednim nastojanjem oko izmirenja;
— pomažući mu da otkrije način kako bi se složio s bratom, sa sestrom, s kolegom . . . na primjer kao na slici na str. 49.

19

Bože moj, ja sam grješnik

Mama pozove Vesnu da joj pomogne prostrijeti stol. Vesna se ogluši i nastavi listati svoju slikovnicu. Mama je nije grdila, nego se zadovoljila time da pogleda svoju kćerkicu. Mamin pogled pomogao je Vesni da shvati kako je učinila zlo, kako ne voli dosta svoju mamu.

Svatko od nas zna da ne čini uvijek dobro. Katkada naša sebičnost postaje jača od ljubavi prema drugima. Tada nam je potrebna prijateljska prisutnost koja nam pomaže da se ponovno pridignemo.

Kršćanin je svjestan da katkada odbija da ostvaruje riječi Isusove »ljubiti kao što on ljubi«: to je grijeh.
Gledajući Isusa mi otkrivamo svoj grijeh i možemo ga okajati.
Isus nas usprkos našem grijehu i dalje ljubi.

Kad vidite da vaše dijete ne čini što bi moralo činiti, možete mu pomoći svojom ljubaznošću da to shvati i da bolje radi. Na primjer: ako ne voli davati, posuđivati svoje igračke, pomozite mu da to učini od vremena do vremena; ako viče na druge, pomozite mu da katkada spozna svoje pogreške, itd.

Gledamo katekizam na str. 50 Isus gleda Petra: Petar spoznaje svoj grijeh. Svaku večer možemo diskretno pozvati dijete da se sjeti nije li možda u toku dana kojiput odbio da uradi ono što od njega traži Gospodin. Može ga moliti za oproštenje.

20

Isus mi oprašta preko svećenika

— Ja hoću ovu knjigu.

— Ne, ja je sada gledam.

Slavko i Zdenka se teško slože i prepirka se često završava svađom.
Ali mama je tu da nauči svoju djecu da opraštaju, da žive kao braća.

Bilo to u obitelji, na poslu ili među susjedima, teško je sporazumjeti se, živjeti u trajnoj slozi s drugima. Bez prestanka moramo opraštati i primati oproštenje i znamo kako je teško učiniti prvi korak.

> Isus, Sin Božji, došao je da nam da snage i odvažnosti da opraštamo.
>
> Kad priznamo svoj grijeh, on nam oprašta preko svećenika u sakramentu pokore. Daje nam radost opraštanja.

Kad pružite svome djetetu radost da mu je oprošteno, želju da bude bolje, učite ga da s radošću prima oproštenje od Boga u ispovijedi. Da biste pripremili svoje dijete za sakramenat pokore, pokušajte s njim potražiti razlog njegovih čina, nakanu koju je imao kad je to činio. Kad ste mu nešto oprostili, ne govorite više o tom, da shvati da je s tim zaista svršeno.

21

Isus daje svoj život na Posljednjoj večeri

»Neka samo on bude sretan, to je bitno!«
Tako je govorio jedan otac obitelji o svom sinu koji je studirao medicinu. On je želio da ga zadrži da preuzme obiteljski posao. No da mu pomogne da ostvari svoju osobnu želju, nastavio je raditi sam i pomagati ga u njegovim studentskim potrebama.

Svi smo mi sposobni »žrtvovati« se da bismo učinili sretnima one koje volimo. A nismo zadovoljni sa sobom kad konstatiramo da smo učinili da naš bližnji trpi zbog našeg egoizma.

> Na Veliki četvrtak Krist je ustanovio Euharistiju.
> Na misi mi se možemo sjediniti s njim u njegovoj žrtvi.
> Mi tada postajemo sposobniji da nadjačamo svoj egoizam i da se stavimo u službu drugima do žrtvovanja samog sebe.

Preko onoga što je djeci teško pomozimo im da uvide radost koju daju drugima, na primjer:

— kad prostiru stol da pomognu mami;

— kad naprave red da bi je obradovali;

— kad prihvaćaju igru koju im predloži njihov drug;

— kad posuđuju svoje igračke . . .

Kad dijete ide na misu, pomoći ćemo mu da u njoj sudjeluje prikazujući s Isusom sve ono što je dobro učinio u toku tjedna.

22

Isus daje svoj život na križu

»Čovjek se muči, trudi se, ali sve to radi sa zadovoljstvom jer je to za djecu« . . .

Mnogo očeva i majki prihvaća teške žrtve za svoju djecu. Za njih bi učinili sve, čak pod cijenu vlastitog života, tako njihova ljubav nema granica.

Isus, Sin Božji, nije mislio na sebe kad se radilo o našem dobru: on se potpuno žrtvovao, sve do smrti na križu, da bi spasio ljude.

Kršćanin zna da ga Isus poziva da ga slijedi: »Tko hoće biti moj učenik, nosit će svoj križ.«

Gledajući s djetetom slike na str. 58—63, pomoći ćemo mu da shvati do koje mjere nas je Isus ljubio: »Nema veće ljubavi nego dati svoj život za svoje prijatelje.«

U obitelji često imamo priliku da pokažemo kako se svatko mora odreći nečega radi dobra svih; na primjer kod spremanja svojih stvari, kod biranja programa na TV, itd.

Za vrijeme korizme uzmimo malo vremena na nađemo s djetetom male neugodnosti ili stvari koje su mu malo teže i preko kojih ga Isus poziva da »nosi svoj križ« kao on.

23

Uskrsnuli Isus je zauvijek u slavi Očevoj

Kad doznamo za nečiju smrt, čujemo katkada kako se govori: »Nitko se nikada nije odande vratio!«

Smrt nas ostavlja pred pitanjem: stavlja nas pred misterij.

Oslanjajući se na Božju riječ i svjedočanstvo apostolâ, kršćani mogu sa sigurnošću reći: Krist je uskrsnuo od mrtvih, on je pobijedio patnju i smrt.
Uskrsnuli Krist je ušao u nov život: on živi zauvijek s Ocem u slavi.

Svake godine blagdan Uskrsa jača našu vjeru u Kristovo uskrsnuće.

Poslije neuspjeha, ako znamo uliti pouzdanja u one koji nas okružuju, potvrđujemo im time da su sposobni da se obnove, da postanu bolji. Na primjer: naše dijete često laže; ne sumnjajmo zbog toga u sve što nam kaže, nego pokažimo da imamo povjerenja u njega, itd.

Ako se naše dijete pripravlja za pričest ili ako mu govorimo o Euharistiji pokazat ćemo mu da je to susret s Kristom živim, uskrsnulim.

Kad govorimo o smrti, je li ona za nas nužni prijelaz u puninu života u sreći s Bogom?

24

Isus hoće da budemo s njim u slavi

Gledajući Ivanku, Josipa i Franju kako se igraju, njihovi roditelji ustanovljuju da su oni puni života. Sretni su zbog njihova napretka, a posebno zbog »rasta« u ljubavi prema drugima.

Mi svi osjećamo želju da živimo intenzivno. Kad mislimo na ljubav prema svojoj djeci, prema drugim osobama, želimo da to potraje. I sami katkada osjećamo da smo stvoreni da ljubimo još više.

Kršćanin vjeruje u ovu Isusovu riječ:
»Ja vam dajem svoj život, ja vam dajem svoju radost, ja vam ih dajem zauvijek«.
Poslije smrti naš će život biti potpuno izmijenjen, naše tijelo preobraženo. Živjet ćemo zauvijek s Isusom uskrsnulim, u slavi Očevoj.

Pomoći ćemo svome djetetu da postane svjesno onoga što može učiniti dobro postajući vješto radu, razvijajući svoje tjelesne sposobnosti. Ne bojmo se zato da se koji put izvrgne opasnosti.

Kad inzistiramo da zatvorimo televizor navečer, da bi dijete išlo spavati u određeno vrijeme, nastojmo da shvati da je to potrebno radi njegova zdravlja, da bi moglo bolje živjeti punim životom. Tako će ono naučiti cijeniti svoje tijelo.

Gledajući knjigu na str. 68, možemo govoriti s njim o radosti da će živjeti zauvijek s uskrsnulim Isusom.

25

Misa nas sjedinjuje s uskrslim Isusom

»Kako je ljubezan g. Jurić, pomogao mi je popraviti moj bicikl«, govori Marko svojoj mami.

Djeca se dive i zahvaljuju veoma lako. Oni bez muke uspijevaju shvatiti što dobivaju od drugih.

Po vjeri znamo da sve dobivamo od Boga: sav stvoreni svijet, sve što je dobro u nama, oproštenje, spasenje. Kao što je Isus radio, tako i mi možemo u svakom času zahvaljivati Bogu za njegove darove. Ali na misi možemo najbolje priznati njegova dobročinstva i zahvaljivati mu s Isusom.

Otkrivajući s djecom sve što dugujemo drugima i učeći ih zahvalnosti, podupirat ćemo kod njih stav kršćanske zahvalnosti.

Gledajući knjigu na str. 72 i 73, možemo govoriti o svemu što Gospodin čini za nas i misliti u kojim ga dijelovima mise možemo slaviti i zahvaljivati mu.

26

Na misi primamo Isusa, kruh života

Kad se vratila iz škole, Božena je našla praznu kuću. Mama je morala izići zbog nepredviđenog razloga. Prije nego je izišla, ostavila joj je na stolu napisanu poruku i pripremljen doručak. Videći to, Božena je mislila na ljubav majčinu prema njoj.

Mi to znamo dobro: ljubav ima potrebu da se očituje i da se nastavlja u radnjama i znakovima koji imaju vrijednost za one koji se ljube.

Kad je Gospodin Isus htio nama pokazati svoju ljubav, prije nego se vratio svome Ocu, on je ustanovio Euharistiju da bi ostao s nama:

»Tko jede ovaj kruh, ostaje u meni i ja u njemu.«

Gledajmo sa svojim djetetom malog dječaka koji s radošću prima hostiju koju mu pruža svećenik str. 75. On zna da po njoj uskrsnuli Krist boravi među nama.

Želimo da naše dijete shvati važnost pričesti u životu kršćanina. Govorimo li o tome koji put s njim?

27

Isus nam šalje Duha Svetoga: Duhovi

Marica ne voli brisati posuđe. Već nekoliko dana vidi da je mama umorna. Ljubav koju osjeća prema mami tjera je da se potrudi i učini uslugu.

Prijateljstvo, ljubav su kao sila koja nas tjera da nadmašimo sebe i da umnogostručimo svoje mogućnosti.

Apostoli su primili Duha Svetoga, Duha ljubavi, na dan Duhova. On će im dati snagu da svjedoče svoju vjeru u Isusa sve do žrtve vlastitog života.

Po krštenju i potvrdi život se kršćanina jača Duhom Isusovim, Duhom ljubavi, Duhom Svetim.

Pazimo na to da damo vrijednost svemu što se oko nas dobro radi: činima uzajamne pomoći, opraštanja, prijateljstva.
To Duh Sveti djeluje u srcima ljudi.

Cijenimo svoje dijete kad moli, kad se želi ispovijediti i sl., kad se pokazuje kao kršćanin.

Pomozimo mu da otkrije kako može pomoći druge da žive kao kršćani. Na primjer, da ne izaziva druga kad je srdit; da posuđuje svoje igračke djetetu koje ima manje od njega, itd.

28

Duh Sveti me sjeća riječi Isusovih

Ivan i Dinko se igraju. Mama ih zove. Htjeli su se napraviti kao da ne čuju, ali Ivan pomisli da se treba odazvati mami.

Vidite da su vaša djeca sposobna odabrati dobro i učiniti ga. Katkada ste i iznenađeni njihovim dobrim reakcijama i govorite: »On ima dobro srce.«

> Duh Sveti je s nama. On nas čini sposobnima da ljubimo, da mislimo na druge.
>
> On rasvjetljuje naš život i daje nam sklonosti prema dobru i radosti što smo to učinili.

Vaše dijete raste, sposobno je da samo pronađe što može učiniti. S vremena na vrijeme dajte mu mogućnost da samo odabire.
Kad pomažete svojoj djeci da žele ono što je dobro, da se slažu među sobom, da ljube sve ljude, da mole, pomoći ćete im da se daju voditi od Duha Svetoga.

Možete moliti sa svojim djetetom služeći se njegovim katekizmom str. 80. »Govorim Gospodinu«.

29

Isus odabire svoje svećenike među ljudima

Damir nije manje uznemiren nego dječaci njegove dobi. Otkako ide na vjeronauk, izjavljuje da hoće biti svećenik i ove godine, polazeći u šesti razred, svake će večeri tražiti dječake svoje dobi koji misle kao i on na mogući poziv Gospodinov da postanu svećenici.

Neki dječaci namjeravaju postati svećenici u Damirovoj dobi. Drugi osjete poziv mnogo kasnije, u doba mladosti, ili čak u odrasloj dobi, pošto su već neko vrijeme vršili zanat. Svi su oni dugo tražili prije nego su se odlučili, shvaćajući uvijek ozbiljno svoj kršćanski život.

> Gospodin Isus je onaj koji zove one koje hoće izabrati da budu svećenici. On im malo po malo daje da shvate, kao apostolima: »Dođite, slijedite me, potrebni ste mi da nastavite moje djelovanje«.

Gledajući Isusa kako zove svoje apostole (str. 84.), možemo protumačiti djetetu kako je svećenik čovjek za kojega Krist vrijedi više nego sve drugo; zbog njega ostavlja svoju obitelj, ne prihvaća se drugog zvanja, ne ženi se . . .

Ako naše dijete govori o svojoj budućnosti — što je za njega uvijek ozbiljna stvar — slušajmo ga rado: pomoći ćemo mu da se točno usmjeri.

U ovim godinama može se kod nekih dječaka pojaviti želja da budu svećenici: gledajmo na to normalno kao na svako drugo usmjerenje.

30

Bog hoće da moj život bude lijep

»Kad odrastem, ja ću biti šofer kao moj otac«, govori Joško, »pa ću mnogo putovati.« Ivica odgovara: »Ja ću biti doktor da bi mogao liječiti ljude i zarađivati novac.«

Gledajući svoju djecu često se pitamo: »Što će oni biti u životu?« Možda smo već mislili na ovo ili ono zvanje, želeći ih vidjeti kako uspjevaju u životu i imaju manje briga nego mi. Mi tako želimo da budu sretni!

Kršćanin je svjestan da mora odgovarati za svoj život. Bog traži da razvijamo sve darove koje nam je dao. Poziva svakoga od nas da zauzima različito mjesto, da bude stručnjak u svom poslu i da tako bude na službu svim ljudima.

Nastojmo otkriti i cijeniti sposobnosti našeg djeteta; pomažući mu da ih razvija pripravljamo ga za život odrasla čovjeka.

Kad poduzme neki posao, tražimo od njega da ga dovrši do kraja i izbjegavajmo govoriti o poslu kao o nekom »kuluku«.

U obitelji, povjerimo mu, ako je moguće, odgovornost prema njegovoj dobi. Tako će imati radost da se osjeća koristan i otkrit će da svatko treba raditi svoj posao da bi sve išlo kako treba.

31

Nedjelja dan gospodnji, dan radosti

Nedjelja je, i cijela je obitelj na okupu. Otac ne radi kao drugih dana. Mama ima malo više posla nego obično; ona želi da ovaj dan bude malo kao blagdan; ona se žuri da svi budu spremni do mise.

Za kršćanina je nedjelja dan uskrsnuća Kristova.

On se želi susresti sa svojom braćom na misi i moliti s njima, sjedinjen s uskrsnulim Kristom.

Nedjelja mora biti ispunjena smirenjem, prijateljstvom i radošću.

Ona mora pomoći da s većom odvažnošću prihvatimo rad slijedećeg tjedna.

Nađimo načina da unesemo više odmora i radosti u naš obiteljski život u nedjelju.

Olakšajmo prisutnost i sudjelovanje naše djece u misi. Neka to bude za sve njih blagdan u koji će s braćom kršćanima proslaviti uskrsnulog Isusa.

32

Svaki dan sam radostan u gospodinu

»Praznici«, magična riječ, izazovna!
Za djecu to znači prije svega: prestanak škole, mogućnost igre u prirodi, možda boravak na moru ili u planinama. Za mnoge roditelje oni često znače nove brige: što učiniti i kako sve organizirati da bi se što bolje zajedno sproveo godišnji odmor, zatim vidjeti što se može učiniti s djecom ostali dio praznika.

Praznici odgovaraju onom što Bog za nas želi: mogućnost da se odmorimo pravim smirenjem, da živimo duže ono što nam nedjelja pruža svaki tjedan.

Praznici će biti izvor radosti za nas, za našu djecu:

— svaki put kad ih budemo mogli više promatrati, igrati se, razgovarati s njima, otkrit ćemo bolje što se »mijenja« u njima, postat će pažljivi, ljubezni i još će se više razvijati;

— koliko uspijemo da svatko ima svoj posao svaki dan kako bi tata i mama imali vremena za odmor i šetnju;

— kad fizičkim naporom postignemo to da živimo punim životom.
Omogućimo djeci da žive svoje praznike kao kršćani:

— zahvaljujući često Gospodinu za sve radosti zajedničkog života;

— tražeći s njima kako će sprovoditi svoje slobodno vrijeme u prijateljstvu sa svima;

— pomažući im da redovito idu na misu ako je moguće, na ispovijed, na pričest, ako su već bili na prvoj pričesti.

KATEHETSKO VIJEĆE BKJ
Odobrava i preporučuje za cijelo područje BKJ.
Split, 12. kolovoza 1971.
dr Frane Franić
predsjednik KV BKJ

Francuski tekst sastavljen od ÉQUIPE DE CATÉCHISTES DE LA RÉGION MIDI-PYRENÉES
Preveo: Petar Šušnjara
Lektor: prof. Stjepan Hosu
C 1968, Ed. E Privat, Toulouse, Ed. du Centurion, Paris
C 1971, Katehetski izdavački Centar, Zagreb

Mnogi roditelji omogućavaju svojoj sasvim maloj djeci prvo vjersko buđenje. Revije, knjige, različiti i brojni dosijei pomažu roditeljima da ispune svoju zadaću prvih vjeroučitelja svoje djece. Kad šalju djecu na vjeronauk, roditelji dobro znaju da njihova zadaća nije s tim završena. No vrlo često oni ne znaju kako će pomoći svojoj djeci da nađu vezu između vjeronauka i života, između onoga što uče na vjeronauku i onoga što se radi kod kuće. Ovi listovi žele pomoći rodietljima u njihovoj ulozi vjeroučitelja kroz prve godine vjeronauka.

Oni će biti veza između kateheta i roditelja.

U toku cijele vjeronaučne godine oni će pomagati roditeljima da otkrivaju s djecom da nas Bog ljubi i da nas ispunja radošću u svim okolnostima našeg svagdanjeg života.